

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 50 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei
Pe jumătate de an 25 „		
Pe un pătrar de an 12 1/2 „		
Un număr 1 Leu.		
Pentru străinătate pe un an 80 Lei.		

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 5133 E/1924

Cătră

P. On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Adeseori sosesc bani la adresa Cassei noastre diecezene fără ca să se indice pe cuponul mandatului postal, că în ce scop se trimit banii, ceea ce are drept urmare, că în lipsă de informațiune, banii se contează câte odată greșit la Cassa diecezană, de unde apoi provin încurcături.

Pentru a evita aceasta în viitor, dispunem, ca pe cuponul mandatului să se însemne în ce scop se trimit banii, ca pe baza cuponului banii trimiși să se poată conta corect în cărțile noastre de contabilitate.

Rapoartele speciale, ce se înaintează Consistorului diecezan despre banii trimiși, prin dispoziția de mai sus nu devin superflue.

Caransebeș, în 5 Decembrie 1924.

Episcopul diecezan

Dr. Iosif Tr. Badescu

Învățați oamenii să se roage.

Era în primăvara anului 1918. Eram în Italia în serviciu militar, de unde cu mare nevoie obținusem un concediu, ca să petrec sfințele sărbători ale Invierii în mijlocul familiei, în țară. Când am pornit din orașelul Fagagna, acolo era primăvara în toiul ei, iar în colțisorul nostru de țară, în sudul muntos al Bănătuțului, abia atunci se înfripase. Pomii atunci

erau în floare și coastele dealurilor din satul meu natal, Ciclova-montană, păreau acoperite de o ninsoare ușoară. Era floarea de primăvară răspânda prin aer o mireasmă îmbătătoare.

În noaptea Invierii am mers la biserică. Omul nici când nu se simțește mai aproape de Dumnezeu ca în timpurile de primejdie. Și primejdiile mai înfricoșate ca și în acest război mondial încă nu au mai fost. Când a tocat întâia oară, eram în curtea bisericii, unde conversam cu consăteni de ai mei. Se începuse serviciul divin. Preotul deduse binecuvântarea, iar poporul stă cuprins de smerenie înaintea altarului cu făclii aprinse. Clopotele prinseseră a suna și se amestecau cu glasul tociilor, iar cântăreții cântând „Invierea Ta Christoase” am eșit cu toții afară în curte și am ocolit biserică.

Cerul era senin. La răsărit printre stele strălucea cu o lumină argintie, ca un corn alb-gălbui, ultimul pătrar al luni. Poporul întreg cântă, iar cântarea divină se amestecă cu glasul clopotelor, al tociilor și al privighetorilor de pe coastele dealurilor. Erau momente înălțătoare de suflete. Gândul mulțimii era unul, și acela era Dumnezeirea. Valea părea, că geme ca de un clocot și ecoul cântărilor vibra departe în văzduh. Alături de mine mergea un bun prieten al meu *Nenea Săle* (Vasile Orăvicăanu), de ocupațiune minier, dar un om cetit, cu mințe naturală și cu judecata mai clară decât a multor intelectuali. Îl întreb în șoptite:

— Simțești ceva?

— Da. Simțesc, cum un fior neînțeles mi-a cuprins întreaga mea ființă. Simțesc, că ceva mi-s'a coborât în suflet, pe care mi-l cutremură din temelii, ... ceva, care nu se poate spune prin vorbe...

— Așa este... Aceasta este puterea dumnezeiescă, care în anumite timpuri și la anumite ocaziuni ni se coboară în suflete. Și în momentele acelea îți simți întreaga fire sgușduita de ceva nedeslușit, ceva plăcut, dar tot odată

ceea ce te înfioară, dar tot în momentele acelea te și înviorează. Aceasta este marea taină a credinței noastre, acesta este adevărul, că noi, niște biete furnici ce băjbăim pe rotogolul pământului, suntem guvernate de o putere peste firea noastră și această putere se numește Dumnezeu. Observi doar' că în astfel de momente sufletul îți este mai ușor și înaripat, te ridică în sfere mai înalte, mai senine și ne face mai buni și mai blânzi, mai iubitori și mai iertători. Aici zace, dar' taina cea mare a Dumnezeirii, pe care cu mintea nu o putem cuprinde, dar' cu ajutorul sufletului ne dăm seama, că există.

Și vezi, omul în vieța lui e cuprins de multe neajunsuri și bătut de nevoi. În astfel de momente sunt unii oameni nepricepuți, cari prin injurături sau prin cârtiri se depărtează tot mai mult de Dumnezeu, se adâncesc tot mai mult în rele, atunci, când trebuie să se apropie tot mai tare. Omul cu credință tare, însă, ziua noaptea își îndreaptă gândul lui spre Dumnezeire și cu inimă și gând curat și cu sufletul smerit zice: Doamne ajută-mi!...

— Și ajută Dumnezeu?

— Da ajută! Eu sunt convins pe deplin despre aceasta. Uită, spre pildă, ai un năcaz în familie, o durere, te amenință vr'o primejdie, ori poate ai chiar vre-o dorință—se'nțelege aceasta din urmă în cadrele buneii cuvînți și a moralității—și punându-ți credința în Atotputernicul, ceri tot mereu acest lucru, vei vedea spre cea mai mare uimire a ta, că are să ți-se împlinească, și așa tot rugându-te, fiind tot cu gândul la Dumnezeu și la lucrul pe care îl dorești, vei vedea, că pe rând ți-se vor îndeplini. Se'nțelege, că în timpul acesta să fi cu inimă curată și gânduri bune. După cât îți va fi cu putință, să-ți ajutori semenii mai nenorociți decât tine și să nu asuprești pe nimeni. Pe săracii neputincioși, cari sunt avizați de a-și agonisi bucătura cerșind dela ușă la ușă, să nu-i înfrunți și să nu-i alungi dela ușă ta cu mâna goală.

Seara, când te culci, nu uita să-ți spui rugăciunile. Este de ajuns și un „Tatăl nostru“, dar nu bolborosit, ci zis în cuget, transportându-te în clipele acelea cu gândul la Dumnezeu și în urmă cere și îndeplinirea dorinții tale. Nu uita tot atunci a te ruga și pentru odihna sufletelor răposaților tăi părinți, pentru-că rugându-te pentru dânșii, la rândul lor, ele încă îți pot ajuta.

Doar' ști, că răposatul meu tată a fost cântăreț de strană și ca atare era om evlavios. El m'a învățat să mă rog astfel. Ști, cum am rămas din copilărie orfan, și urmând sfatul lui, toate dorințele cinstite și drepte mi s'au împlinit. Iată-mă

acum în al patrulea an de războiu. Mă vezi teafăr și sănătos, glonțul nu s'a atins de mine, mulțumită scurtelor mele rugăciuni. Eu mă rog și pentru răposatii mei părinți. Și în vremurile mele mai primejdioase, când pe lângă mine gloanțele secerau vieți cu duiumul, eu scăpam teafăr. Cărei minuni să-i atribui eu acestea? Dar atunci, când primejdia era mare, în vis vedeam pe părinții mei, cari mă mângăiau. În Carpați, după o noapte de măcel îngrozitor, mi s'a arătat răposată mamă-mea în vis și prinzându-mă de mână mi-a zis: — Vino după mine!.. și am urmat-o. Eu credeam, că pe acolo îmi vor rămânea oasele spre putrezire, dar vezi, că numai mai târziu mi-am dat seama de însemnătatea miraculoasă a acelu vis. Și vezi, azi grăesc eu îndrăzneală, că cu ajutorul credinței mele voiu trece bine acest războiu. Eu simțesc așa.

Prietenul mă ascultă înflorat. Am tăcut și cufundați amândoi în gânduri și cuprinși de evlavie marei sărbători pășiam tăcuți cu făcliile în mâni.

*

Cătră finea anului, cu izbucnirea revoluției s'a terminat și războiul. Tot teafăr și sănătos m'am reîntors și eu la familia mea. Primul, cu care am convenit, a fost prietenul meu Nenea Săle, care m'a întâmpinat cu cuvintele:

— Mult adevăr și dreptate au avut vorbele tale.

La început nu știam de ce este vorba. Mai târziu, lămurindu-mă, mi-am adus aminte. Și mi-a zis.

— Am făcut după cum m'ai învățat. Și unele dintre dorinți mi s'au împlinit până acum. Dar cred și mai departe. Am învățat lucrul acesta pe mai mulți tovarași ai mei de muncă și asemenea li s'au întărit și lor credința. Ei încă sunt mulțumiți...

Am zâmbit satisfăcut, că mi-am îndeplinit o datorie de creștin.

*

Învățați oamenii să se roage, căci, vail, mulți, foarte mulți sunt, cari nu cunosc miraculoasa putere a rugăciunii și nu știu îndruga măcar două cuvinte pentru ușurarea sufletelor lor!

D. Izverniceanu

Vizitațiunea canonică.

(Continuare)

Pătaș

În dimineața zilei de 17/30 Septemv. a. c., o zi posomorată și ploioasă, deși afară cernea mereu, călăreții din Pătaș așteptau deja în Prilipeț plecarea Arhierului, pentru ca să-l conducă în comuna lor, care a îmbrăcat haină de sărbătoare, împodobindu-și casele curate cu covoare și verdeață.

Scurt înaintea bisericii se ridică falnic un frumos arc triumfal, având inscripția: „Bine ați venit“. Aici așteaptă poporul credincios, în frunte cu preoții: V. Popoviciu al locului, T. Borchescu (Borlovenii-vechi), Er. Borchescu (Prilipeț) și cu diaconii episcopești, cari conduc cu litia pe Arhiepiscopul în sf. biserică, care este împodobită cu ramuri verzi și cu flori.

Se săvârșește serviciul divin. Răspunsurile le dă corul cântăreților sub conducerea învățătorilor Z. Lăzărescu și I. Sopon.

După otpust p. V. Popoviciu binevenitează pe P. S. Sa, făcând tot odată istoricul parohiei și arătând situația materială și morală a păstoriților săi, dintre cari n'a pierdut pe nici unul. Arhiepiscopul îi răspunde, mulțumind pentru dragostea cu care este întâmpinat și care denotă dragostea și alipirea credincioșilor către biserică noastră strămoșească. P. S. Sa este convins, că dragostea potențată, ce i-se arată, se aduce fiului Almăjului al cărui suflet este plin de bucurie, văzând, că vrăjmașul n'a putut pătrunde în mijlocul Pătașenilor. Dându-le apoi sfaturi și învățături, pentru ca și în viitor să fie păziți de valurile necredinței, le împărtășește binecuvântarea sa arhiepiscopicească.

După aceasta Arhiepiscopul controlează năstrapa cu sf. pârțile și rânduiala din sf. altar. Terminată și aceasta, între acordurile troparului hramului este condus cu litia până la locuința preotului, unde se face revizia matriculelor și a socoților bisericești. Tot aici se prezintă înaintea P. S. Sale membrii comitetului și ai epitropiei parohiale și alți fruntași din comună, cu cari P. S. Sa se întreține timp mai îndelungat, interesându-se mai de aproape de mersul afacerilor noastre bisericești și școlare.

Intr'aceasta p. Vasilie a servit o mică gustare suitei P. S. Sale. Nu zăbovim însă, ci facem pregătirile de plecare la

Borlovenii-vechi

Trecem podul de peste Nera, care desparte aceste două comune, și suntem deja în Borlovenii-vechi.

Casele curate și frumoase sunt împodobite cu covoare și flori, iar străzile cu ramuri verzi și cu drapele tricolore.

Deși ploua binișor, întreg poporul este adunat în jurul porții de triumf din mijlocul satului. Aici binevenitează pe P. S. Sa mai întâi maiorul în pens. R. Boldea — în numele comitetului parohial, apoi primarul P. Borchescu — în numele comunei politice. Arhiepiscopul le mulțumește cu puține cuvinte, apoi sărută crucea, evangelia și icoana hramului din mâinile preoților slujitori și cu cântarea troparului hramului și între sunetul clopotelor și bubuirile treasurilor, pornim cu litia la sf. biserică.

Se săvârșește obicinuita slujbă dumnezească, la care servesc preoții: N. Bihoiu (Bozovici), T. Borchescu al locului, E. Borchescu (Prilipeț) și diaconii episcopești. Răspunsurile le dă corul cântăreților, sub conducerea țaranului Ilie Ienea.

La adânc simțitele cuvinte de binevenirea ale p. T. Borchescu, P. S. Sa își exprimă bucuria, că a putut veni în această comună, ca să împărtășească în per-

soană binecuvântarea Sa arhiepiscopicească vrednicului popor credincios, care atât de mult a jertfit pentru repararea radicală a bisericii, care s'a terminat în vara aceasta. Combate apoi învățăturile prorocilor vânători de suflete, arătând, că cântările lor sunt fără căldură și fără duh, iar ale bisericii noastre pline de înțelepciune și de învățături întăritoare. Arhiepiscopul își încheie cuvântarea Sa îndemnând pe credincioși să țină cu tărie și în viitor la biserică și datinile strămoșești, în care să-și crească și copiii, cari sunt viitorul de mâine al neamului nostru.

După ce controlează cele sfinte și buna orânduială din sf. altar, Arhiepiscopul este condus cu litia până la poarta bisericii. Aici P. S. Sa și suita Sa se urcă în trăsuri și însoțiți de preoții slujitori se duc la cimiter, unde este înmormântat fericitul protoiereu militar Pavel Boldea, fost prieten bun al P. S. Sale. Preoții rostesc rugăciunile pentru fericita odihnă a tuturor celor adormiți și a în Domnul răposatului protopresbiter Pavel, iar Prea Sfințitul cetește rugăciunea de deslegare.

Dela cimiter trecem cu toți la maiorul în pens. R. Boldea, unde doamna casei cu o deosebită amabilitate ne servește o mică gustare.

De aici Arhiepiscopul se duce la casa parohială, unde se face revizia arhivei parohiale și a socotelilor bisericești.

Terminate și reviziile, ne așezăm la ospitala masă a preotului. Doamna casei ne-a servit o masă bogată, cu mâncări alese și pregătite cu mult gust. La masă au luat parte și mai mulți fruntași din comună, cu cari P. S. Sa s'a întreținut foarte călduros.

Cătră orele 3 p. m. Prea Sfințitul ridică masa. Peste puțină vreme sosesc și trăsurile și plecăm la

Prigor.

Până la Prigor ploaia nu ne slăbește de loc. Cu toate acestea banderiu din Borloveni însoțește pe Arhiepiscopul până la Prigor, ba la jumătate de drum li-se mai atașează și călăreții din Prigor.

Întrăm în comună. Străzile curate și bineîngrijite sunt împodobite cu verdeață. Asemenea și casele, din a căror ferestri atârna covoare și scoarțe, care de care mai frumoase. Pe străzi lume multă ovaționează îndelung pe P. S. Sa, care le împărtășește binecuvântarea Sa arhiepiscopicească. Înaintea bisericii se înalță un arc triumfal splendid, sub care așteaptă preoții îmbrăcați în odăjdii, încunjuțați de copii îmbrăcați în stihare și de elevii școlii primare, precum și de mulțimea poporului credincios. Învățătorul Iosif Toader urează bun sosir P. S. Sale, care îi mulțumește cu cuvinte calde.

Întrăm cu litia în sf. biserică, unde se începe serviciul divin obicinuit la venirea Arhiepiscopului. Servesc preoții: N. Bihoiu (Bozovici), E. Borchescu (Prilipeț), Iosif Câmpian al locului și diaconii episcopești. Răspunsurile le dă foarte frumos și cu o precizie rară corul școlărilor de sub conducerea harnicului învățător I. Toader, care este și un cântăreț de forță.

Sfârșindu-se slujba dumnezească, p. I. Câmpian binevenitează cu cuvinte mult pătrunzătoare pe P. S. Sa, care îi răspunde foarte emoționat. Arhiepiscopul spune, că înaintea de aceasta cu 33 ani a luat parte — ca ce-

mai mic între frați, adevărat ca diacon — la sfințirea acestei biserici, săvârșită de către fericitul episcop N. Popea. Se bucură văzând biserica frumos împodobită, căci este dovada, că credința din trecut a Prigorenilor nu a slăbit. Îi îndeamnă apoi să se ferească de învățăturile mincinoase ale celor cari răstălmăcesc scripturile și să primească și în viitor sfaturile și îndemnurile vrednicului lor păstor sufletesc, fiind totdeauna cu alipire către biserica străbună și cu supunere către mai marii bisericesti și civili, în cari virtuți să-și crească și tinerile lor mlădițe.

Terminându-și Prea Sfințitul cuvântarea, intră în altar și controlează chivotul cu sf. cuminecătura, vasele sfințite, etc.

Dela biserica Arhiereul este condus cu litia până la locuința preotului, unde se face revizia socotelilor bisericesti și a oficiului parohial. Tot aici se prezintă înaintea P. S. Sale membrii comitetului și ai epitropiei parohiale, cărora Arhiereul le dă diferite sfaturi și învățături pentru înaintea afacerilor noastre bisericesti și culturale.

Seara la orele 8 păr. I. Câmpian a oferit în cinstea P. S. Sale o bogată masă, la care au fost invitați și frunțașii din comună. După orele 10 Arhiereul a ridicat masa, iar noi ceilalți ne-am împrăștiat fiecare spre locul rânduit.

Borlovenii-noui.

În ziua de 18. Sept. (1 Oct). la orele 8 a. m., părăsim Prigorul cu cele mai frumoase impresii și ne îndreptăm spre Borlovenii-noui. Preotul, învățătorul și și mai mulți frunțași din Prigor se atașează la suita P. S. Sale și astfel se formează un impozant convoi. Lipsa banderului nu o ducem nici de astădată, căci la hotar ne așteaptă deja călăreții din Borlovenii noi (Breazova).

Comuna este împodobită cu verdeață. Sub poarta de triumf din mijlocul satului este adunat întreg poporul credincios din această mică comună, în frunte cu preotul locului, îmbrăcat în sf. odăjdii, care este asistat de cei doi diaconi episcopești.

Între uralele, poporul Arhipăstorul și suita Sa coboară din trăsura și preotul îl conduce pe Arhiereul cu litia în sf. biserică. Răspunsurile le dau cântăreții bisericii. Impresie rea a făcut, că copiii de școală nu știu cânta, pentru că nu este cine să-i instruiască, învățătorul nefiind cantor. După serviciul divin preotul Tr. Căltiun bineventează cu câteva cuvinte pe P. S. Sa, care îi răspunde zicând, că a venit cu drag să cerceteze pe credincioșii să-i iubiți, pe cari îi îndeamnă să țină cu sfințenie la tăria credinței și la biserica strămoșească și să-și crească copiii în frica Domnului, păzind întru toate hotarele legii.

După ce a controlat apoi chivotul cu cele sfinte și toată rânduiala din sf. altar, Arhiereul este condus cu litia la locuința preotului, unde se face revizia oficiului parohial și a socotelilor bisericesti. Aici blândul Arhipăstor a adunat în jurul său pe membrii comitetului și ai epitropiei parohiale, dela cari cu multă durere a aflat, că în ziua Înălțării Sf. Cruci, pe când epitropul Gavrița

Căreba era la sf. biserică, răufăcători necunoscuți au furat banii acestuia, între cari erau și toți banii gata ai sf. biserici, pe cari epitropul — în lipsa de casă de fier — îi păstra la sine acasă. Plecând dela acest fapt, P. S. Sa le dă diferite sfaturi și îndemnuri și să interesează de aproape de mersul afacerilor noastre bisericesti și școlare.

Doamna preoteasă ne servește câte un ceai cald, apoi se fac pregătirile de plecare. Între uralele credincioșilor Arhiereul și suita Sa pleacă la Pârvova.

(Urmează.)

Povestirea epitropului

*Sub umbra de sub teiul cel mare din avlie,
Mi-a povestit de ună-zi taica Grigore mie.*

*„Altfel în vremi bătrâne, altfel bătrâni' erau,
Căci ei nu slova cărții, ci duhul îl țineau.*

*Erau pe-atunci și jocuri și cântece destule,
Erau pe-atunci petreceri și râsele și glume,
Erau și clăci mai multe și răs în săzători
Și se țineau de snoave din seară până'n zori.
Noi nu purtam pe-atuncea cușit la 'ncingători,
Să ne pătăm cu sânge la sfințe sărbători.
Doar' arma răzbunării era pumnul și parul,
Pute-ai în drumul mare pe-atunci, ca să-ți lași carul,
Că nu-ți fura nici lanțul și nici din jug zăvorul,
Și leuca neclintită și'n toartă sta toporul.
Noi pricepeam ce'i cinstea, când ne primeam arvuna,
Și printre noi adesea nu să'nvârtea mînciuna.*

*Și vezi, Sfinția Ta! vezi peatr' aceea lată,
Pe care s'odihmiră bătrânii altă dată.
Când clopotul cel mare suna de Liturghie
Și se porneau bătrânii la slujbă ca să vie,
Acolo'n scobitură luleana și tăbacu,
— Tămâie necurată, ce-a născocit-o dracu —
Acolo'n scobitură le lăpădau sub peatră,
Curași intrau la slujbă bătrânii altă dată.
Și noi copii fără minte — c' așa ne slujea gândul —
Noi le schimbam furia pe toate pe de-arândul.*

*Dar' azi s'a schimbat vremea. Copii fără de minte,
Azi poartă 'n buzunare revolve, cușite.
Azi fură, de te svântă, le bat la drumul mare.
Cu gând de mișelie vin azi și la 'nchinare.*

*Să-ți povestesc. La sfântul. Botez — așa îmi pare —
Venise lume multă, venise la 'nchinare.
Și eu umplam cu tasul, când să cânta priceasna,
Cu-opincile „de gumi“, ușor ca cum îi pana.
Eu printre șiruri dese mergem pe cărăriuie.
Dar' unul, când vru „Leul“ pe tas ca să îl puie,
Din buzunar de laibăr, voină să scoată banul,
Pe lespede de peatră i-a zângănit pumnalul.*

*Așa e azi, pârните! Cu arma 'n buzunare
Vin azi creștinii, vin astăzi la închinare!*

*Altfel în vremi bătrâne, altfel bătrâni' erau,
Căci ei nu slova cărții, ci duhul îl țineau.*

Iosif Delaglob

Spre Emaus*).

Iată cartea care umple un gol în literatura noastră bisericească. Iată slova dătătoare de viață, de înălțare sufletească în atmosfera plină de griji a acestei vieții. Iată un șir de mărgăritare de mult preț din martirologia veacurilor, ce au urmat după înălțarea Domnului la ceriuri. Cetiți limba cea mai frumoasă, în care s'au îmbrăcat „sinaxarele” mincelor noastre. Acum, când diferitele secte — cu bani străini — răspândesc mii de broșuri, ca să ametească mintea credincioșilor noștri, — atât de bine ne cade apariția cărții „Din viețile sfinților”, scrisă nu de preoți, ci de creștini evlavioși, de cei mai valoroși prozatori ai țării noastre. Cetearea acesteia chiar și celor rătăciți le va da mult de gândit, căci istorisirile de aci sunt fapte și nu vorbe, minuni și pilde de sta-tornicie în credință până la moarte. Pildele alese sunt atât de admirabil înșirate, încât cetind tot ai mai ceti și-ți pare rău, că nu ai cel puțin 12 volume de acestea.

Deoarece mult apreciații autori amintesc în prefață, că „dela chipul cum va fi primit volumul acesta (I) atârnă apariția volumului II”, cred, că chiar a noastră datorie, a preoților ar fi, că acest op să se cetească nu numai de noi, ci prin noi de toți creștinii de prin parohii. Căci această minunată carte „spre a noastră învățătură s'a scris”.

Nicolae Văleanu, preot.

In baza decisului consistorial din 11 Decembrie a. c. Nr. 4895 E. ex 1924, — considerând scumpetea crescândă a cheltuielilor de tipar și prețul ureat a hârtiei, — prețul „FOII DIECEZANE” să urcă, începând cu ziua de 1 Ianuarie 1925, la 2 Lei exemplarul și 100 Lei abonamentul anual.

Ș T I R I

Personale. P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Iosif pleacă azi seara la București.

Parastas pentru fericitul episcop Nicolae Popea. La sârbătoarea s. Nicolae, la sfârșitul liturghiei, s'a celebrat parastas pentru odihna sufletului fericitului episcop Nicolae Popea. A servit P. S. Sa Episcopul diecezan Iosif, asistat fiind de: protopresbiterul A. Ghidiu, preoții R. G. Ancușa, L. Cornean, P. Bancea și de diaconul M. Ienea. La sfârșitul parastasului P. S. Sa a ținut o avântată cuvântare, în care a arătat credincioșilor, cari sunt datorințele noastre față de cei răposați; scoate apoi în relief figura marcantă a fericitului episcop N. Popea, arătând tot odată, cu ce datorăm noi memoriei acestui mecenat al eparhiei noastre și blândului învățacei al Marelui Andreiu.

Alegeri confirmate. Consistorul diecezan, în ședința sa bisericească din 9 Decembrie a. c., a confirmat:

*): Cu prilejul apariției vol. „Din viețile sfinților” de M. Sadoveanu și D. D. Pătrășcanu.

a) alegerea a preotului *Ioan Pincu* de capelan în *Terova*;

b) alegerea cand. de preot *Nicolae Vănatu* de paroh în *Lugojel*;

c) alegerea cand. de preot *Silviu Săcoșan* de paroh în *Sălbăgel*;

d) alegerea capelanului *Victor Popoviciu* de paroh la parohia II reactivată din *Silha*.

Cercul didactic din Caransebeș aranjează în iarna aceasta o serie de conferințe. Inaugurarea acestor conferințe s'a făcut Duminecă în 7 Decembrie a. c. Corul elevilor dela liceul „Traian Doda” a executat foarte frumos „Imnul Regal” și încă o cântare. Peste așteptare au cucerit declamările elevilor *Arist. Dragomir* („Trei, Doamne, și toți trei”) și *Const. Căltiun* („Roata dela Bălgrad”). A urmat apoi conferința dlui director *Ioan Penția* despre „Ideia unității naționale în literatura română”.

În conferința sa cu mult temei științific, dl director *I. Penția* a documentat cu citate, că literatura noastră încă dela început a fost militantă, combatantă și că alături de dorobanțul român, care a înfăptuit unirea cu arma, scriitorul român a reconstruit Dacia, trecând Carpații, Prutul, etc., și arătând adevăratele hotare ale țării, pe care a înfăptuit-o spada *M. Sale Regelui Ferdinand I*.

Sufletul poporului — spunea D-Sa — n'a rămas impasibil față de corpul frânt al neamului, dovadă multele poezii populare și doinele, în cari poporul își cânta durerea. Arată apoi, că nu fără de temei este adevărul, că biserica a fost susținătoarea întregității neamului, căci în predosloviile și celor mai vechi cărți bisericești se spune apriat, că aceste cărți s'au scris pentru toți Românii și astfel în această dorință expresă a scriitorilor bisericești se vede clar ideia unității noastre naționale. Incepe apoi cu vechii cronicari și trecând în revistă pe aproape toți scriitorii noștri mai de seamă, până la cei din zilele noastre, arată cu citate din operele lor, că ei sunt stelele, care au arătat neamului calea spre mântuire.

Publicul asistent a răsplătit cu vii aplauze frumoasa conferința a dlui dir. *I. Penția*, care ne-a procurat câteva momente de elevație sufletească și de adevărată mândrie națională.

Rap.

Sectele și reforma calendarului. Ministerul de interne a fost informat, că la țară se face o întinsă propagandă de către unele secte religioase, speculând în special schimbarea calendarului. În consecință Ministerul de interne a dat ordine să se confisce toate calendarele ce au fost tipărite anul acesta după stilul vechi.

Se vor lua măsuri contra tuturor tipografilor, cari au tipărit sau vor tipări calendare după stilul vechi.

Adunarea generală a Comunității de avere, după cum suntem informați, se va ține în 22 Decembrie a. c. În această adunare, pe lângă alte obiecte, se va prezenta și noul proiect de statute.

Papa și ungurii. Primatul Ungariei, *Cernoch*, și-a sărbătorit de curând la Budapesta jubileul de 50 de

ani ai preoției, în ființa de față a guvernorului Horthy, a prelaților, a monsegniorului Schioppa și a „patrioților” din Ungaria și jur.

A predicat la sărbare episcopul Prohászka, dorind jubilentului ca viitorul să-i dăruiească „în locul Ungariei sfășiate o Ungarie întregă”.

După predica iredentistă a episcopului, a luat cuvântul Cernoch și face următoarea mărturisire despre o declarație a papei: „Crucea sfintei coroane maghiare s'a strâmbat, dar nu s'a rupt: fie aceasta izvor de încredere pentru voi, și soarta voastră se va schimba”.

Nunțiul papal Schioppa se simțea, la auzul acestei profeții, foarte mulțumit, iar publicul entuziasmat a intonat imnul papal și apoi imnul maghiar.

Iată, dovedit din nou, cum papa și reprezentanții săi sprijinesc la orice ocazie agitațiile maghiare împotriva statelor vecine liberate.

Fapte laudabile. Biserica noastră din Vrani avea înainte de războiu patru clopote, dintre cari trei au fost rechiziționate, lăsându-i-se cel mai mic de circa 50 kg. Credincioșii din această comună fruntașă, văzându-și lipsită biserica de o podoabă a ei, îndată după terminarea războiului au cumpărat în locul clopotelor rechiziționate un singur clopot de 240 kg., achitând prețul lui din banii intrați în urma unei colecte întreprinse printre parohieni. Cum însă acest clopot n'a satisfăcut pe credincioșii noștri din Vrani, s'a adus hotărârea, că în acest an, binecuvântat de Dumnezeu cu roade îmbelșugate, să cumpere încă un clopot, care să fie mai mare decât cel cumpărat în anul 1920. Între alte resurse, fiind pe deplin mulțumitor și rezultatul colectei întreprinse în comună, s'a comandat și al doilea clopot, care o să aibă o greutate de circa 560 kg. Astfel harnicii credincioși din Vrani o să ajungă, ca nu peste mult să audă sunând în turnul bisericii și glasul clopotului al treilea, spre lauda lor și pentru preamărirea Celui de sus.

Prinsonierii din Rusia. Ministerul de război a dat azi următorul comunicat în chestia prinsonierilor români din Rusia: Pentru ca opinia publică să fie precis informată asupra acestei chestiuni, Ministerul de război dă următoarele relațiuni: În Rusia Sovietică se mai găsesc circa 5000 prinsonieri originari din teritoriile alipite, cari au aparținut fostei armate austro-ungare și cari devenind cetățeni români, trebuie să fie repatriați de România. Dacă ei n'au putut fi repatriați la timp, așa cum au fost repatriați cei 25,000 camarazi de ai lor între anii 1919—1922, aceasta se datorește faptului că Nansenhilfe, Liga Națiunilor și Crucea roșie internațională și-au încetat acțiunea de repatriere în anul 1922. De atunci orice alte lucrări prin intermediul altor state au rămas infructuoase. În Octombrie 1924 ministerul de război, fiind informat că Nansenhilfe și-ar relua acțiunea, a făcut demersurile necesare pentru a stabili modalitățile repatrierii acestor prinsonieri, în caz când ea va fi posibilă.

Aviz! Ministerul de Războiu pune încă odată în vederea tuturor ofițerilor de rezervă de toate gradele, — în interesul lor personal —, să comunice cât mai grabnic posibil, direct Ministerului de Războiu, Serviciul

personalului București, printr'o carte postală următoarele date: Numele și pronumele, anul, luna, și ziua nașterii, gradul ce are ca ofițer de rezervă și vechimea în acel grad, corpul în care contează, profesiunea. Ofițerii de rezervă cari contează la diferite comandamente și servicii, precum și cei cari nu știu încă unde contează, vor menționa și arma de proveniență.

Bibliografie.

A apărut:

„Revista Teologică”, organ pentru știința și viața bisericească, apare lunar sub patronajul I. P. S. Sale Arhiep. și Mitrop. Nicolae al Ardealului. Anul XIV, nr. 10—11 (Oct. Nov. 1924). Sibiu. Abonament anual: 80 Lei.

„Renașterea”, revistă de cultură religioasă apare lunar sub patronajul P. S. Episcop Vartolomeiu. Anul III, nr. 11 (Noemv. 1924). Craiova. Abonament anual: 80 Lei.

„Luminătorul”, revista bisericii din Basarabia. Anul LVII, nr. 33 (1 Decemv. 1924). Chișinău. Abonament: ?

„Cultura Creștină”, revistă lunară. Anul XIII, nr. 11—12 (Nov. Dec. 1924). Blaj. Abonament anual: 100 Lei.

„Cosinzeana”, revistă ilustrată. Anul VIII, nr. 21 (15 Nov. 1924). Cluj. Prețul: 10 Lei.

„Ramuri — Drum drept”, revista diui prof. N. Iorga. Anul XVIII, nr. 22—23 (15 Nov. 1 Dec. 1924). Craiova. Abonament anual: 100 Lei.

„Slovele”, revistă culturală. Anul II, nr. 10 (Oct. 1924). Calafat. Prețul: ?

„Cronica Romanului”, revista clerului din eparhia Romanului. Anul I, nr. 2 (Noemv. 1924). Roman. Abonament anual: 80 Lei.

„Făclia”, revistă corpului didactic primar din jud. Romanați Anul III, nr. 1 (Noemv. 1924). Caracal. Abonament anual: 40 Lei.

Publicațiune de licitațiune minuendă

Conform decisului comitetului parohial ort. român din comuna Berecuța, adus în ședința ținută la 30 Noemvrie 1924, pentru facerea mobilierului, scaune, uși, dulapuri, etc — pe seama bisericii nou-zidite din comuna Berecuța se publică licitație, care se va ținea în ziua de 14 Decemvrie 1924 la ora 2 p. a. la primăria comună din Berecuța.

Invităm pe toți aceia cari doresc a lua parte, să se prezinte la licitație, având a depune un vadiu de 10% după valoarea stabilită în deviz.

Proiectul lucrărilor și condițiunile detaliate se pot vedea zilnic între orele 8—12 la oficiul parohial ortodox român din comuna Birda.

Berecuța, din ședința comitetului parohial ținută în 30 Noemvrie 1924.

Ioan Margineanțiu

preot președ. comit. par.

CONCURSE.

Pe baza ordinațiunii Veneratului Consistor diecezan ddo 1 August 1924 Nr 2465 B, se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan la parohia de clasa III din *Apadia*, protopresbiteratul Caransebeșului, pe lângă preotul Nicolae Cornean, cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele sunt:

1. $\frac{1}{2}$ din sesiunea parohială constătătoare din 30 jughere și intravilan de 1200 st. □, anume parcela de 8 jughere din locul numit „Graniu Iotrului“, 4 jughere din parcela numită „Peste igăzeu“, 3 jughere din parcela numită „Capul dealului“ și 500 st. □ din intravilan, — după cari alesul are să plătească dările publice.

2. $\frac{1}{2}$ din venitele stolare și birul parohial uzitat. Nefiind casă parohială, capelanul se va îngriji singur de cortel.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită recursele lor, instruate conform Regulamentului pentru parohii și adresate Comitetului parohial din *Apadia*, Prea On. Domn protopresbiter Andreiu Ghidiu al Caransebeșului și să se prezinte în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie.

Apadia, din ședința comitetului parohial ținută la 22 Sept. 5 Oct. 1924. 1—3

Nicolae Cornean
președinte.

Ioan Cârdaș
notar.

In conțelegere cu mine: *Andrei Ghidiu*, protopresbiter.

Pe baza ordinațiunii Ven. Consistor diecezan ddo 19 Aprilie a. c. Nr 1672 B ex 1924 se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de capelan temporal cu drept de succesiune în parohia de cl. III. *Marcovăț*, neputinciosul preot Pavel Stoian, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Din sesiune de 30 jughere, 20 jughere pentru capelan, iar 10 rămân în folosința preotului; și anume:

- dela „Iberland“ 3 jughere ale capelanului, iar 4 rămân în folosința preotului;
- dela „Fântâna Almăjenilor“ 5 jughere a capelanului, iar 4, de cătră fântână, rămân preotului;
- dela „Sopei“, livada mare de 4 jughere a capelanului, iar livada mică 2 jughere rămân preotului.
- dela „Graniu cu lăstari“ 8 jughere.

2. $\frac{1}{2}$ (jumătate) din venitele stolare și bir dela 340 numere de casa câte 30 dinari și jumătate din taxele dela cununii, înmormântări și alte funcțiuni preotești.

3. Locuința în casa bisericii parohiale cu 3 camere, bucătărie, pivniță și staul; jumătate din grădina de legume a capelanului, iar jumătate din grădina și grădina de afară de jumătate jugher rămân în folosința preotului.

Recurenții își vor înainta cererile de concurs Prea On. Oficiu protopresbiteral din *Vârșeț*, adresate Comitetului parohial din *Marcovăț*, având a se prezenta în

vre-o Duminecă s'au sârbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, dar numai cu prealabila incuviințare a Prea On. D. protopresbiter, însă nu în ziua de alege.

Marcovăț, din ședința comitetului parohial ținută la 8 Noemvrie 1924. 1—3

Pavel Stoian
președ. com. par.

Tudor Ureche
not. com.

In conțelegere cu mine: *Traian Oprea*, protopresbiter.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan ddo 3 Aprilie Nr. 573 ex 1924, se escrie concurs pentru postul de capelan cu drept de succesiune la parohia de clasa II. din *Sasca-română*, pe lângă neputinciosul preot George Mihailoviciu, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele:

1. Intreaga sesiune parohială, constătătoare din 32 jugere pământ.

2. Din stola uzitată jumătate.

3. Toate venitele accidentale după epitrahil și umblarea cu sf. cruce.

4. Nefiind casă parohială, alesul capelan se va îngriji de locuință.

Recurenții cvalificați, își vor subșterne petițiunile lor Prea On. Oficiu protopresbiteral din *Vârșeț*, prin Oficiul parohial din *Vrani*, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare, cu prealabila învoire a Prea On. Oficiu protopresbiteral, în sf. biserică, pentru a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie.

Sasca-română, din ședința comit. paroh. ținută în 8 Noemvrie 1924. 1—3

Gligorie Chișereu
președ. com. paroh.

Velea Buteală
not. com. paroh.

In conțelegere cu mine: *Traian Oprea* m. p. protopresbiter.

Aviz

Aviz

autorităților și oficiilor
publice!

Icoana „Restignirea Domnului“
în oleu pe pânză mărimea ca.
36×48 cm. prețul 750 Le
(fără cadru) se poate comanda dela institutul nostru.
Comenzile să efectuează în decurs de 8—10 zile. In timpul cel mai apropiat vom avea aceeași icoană tipărită în culori. Prețul acestei icone îl vom face cunoscut la timpul său.

Tipografia și Librăria Diecezană.

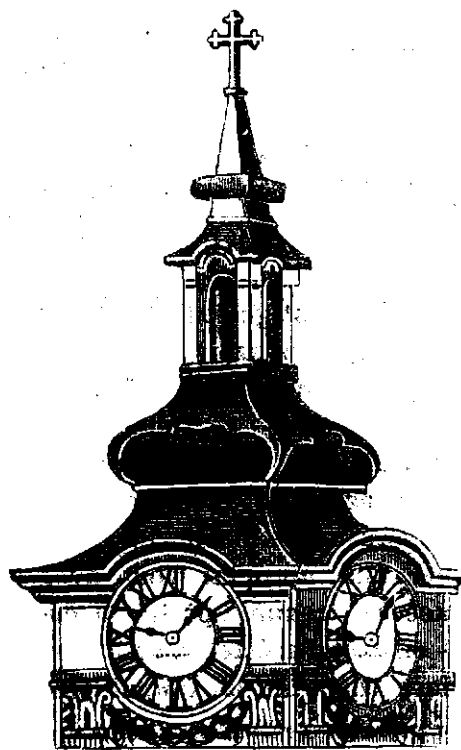
Adncem la cunoștință On. public cetitor, că

Calendarul Românului

pe anul 1925

anul al XXXVIII-lea, a apărut și se află de vânzare la Librăria noastră diecezană pentru prețul de 20 Lei. Calendarul Românului este cel mai vechi și mai bine redactat calendar din părțile bănățene, care și de astădată apare cu un bogat material literar, șematismul diecezei noastre, târgurile din Bănat și Ardeal etc.

Tipografia și Librăria Diecezană
din Caransebeș

CEASORNICAR ȘI MECANIC

FRIDERIC GROCHOWINA

CARANSEBES

Str. EPISCOP POPASU

(Institutul teologic)

Furnizează, montează și preia reparaturile ceasurilor dela biserică.

3-10